

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת שמייני

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

"והסר כעס מליבך"

בעליית "חמישי" של הפרשה, התורה מספרת שאהרן הכהן ובניו הקריבו את השעיר החטאת של ראש חודש, ובמקום לאכול אותו שרפו אותו באש. כששמע על כך משה רבנו, כעס עליהם כעס גדול מאוד, כמו שנאמר: "ויקצוף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר, מדוע לא אכלתם את החטאת וגו'" (ויקרא י, טז-יז), אולם משה רבנו טעה בכך, כפי שבאמת אהרן הסביר לו לאחר מכן שמכיון שבאותו יום מתו שני בניו של אהרן, נדב ואביהוא, ועדיין לא קברו אותם, היה לו דין של אונן שאסור באכילת קודשים, לכן לא אכל את השעיר אלא שרף אותו.

לפי דברי חז"ל במדרש (ילקוט שמעוני במדבר רמז תשפ"ו) הכעס הגדול שמשה רבנו כעס הוא גרם לו לטעות בהלכה, ובלשון חז"ל: "לפי שבא לכלל כעס בא לכלל טעות". ומכך למדו חז"ל (פסחים סו, ב) כלל גדול: "כל אדם שכועס - אם חכם הוא, חכמתו מסתלקת ממנו". ומכך נלמד אף אנו שכאשר אדם שוכח את מה שהוא לומד, ידע נאמנה שדבר זה ארע לו בגלל שלאחר הלימוד שלמד או השיעור ששמע הזדמן לפניו מקרה לא נעים כלשהו עם בני ביתו, ילדיו או כל אדם אחר בעולם, והוא כעס מאוד, ולכן נשכח ממנו הכל. מאידך, כשרואים אדם שזוכר היטב את תלמודו וכן את מה שהוא שומע מהרב בשיעור, סימן שהוא נזהר מאוד שלא לכעוס. עוד אומרים חז"ל: "כל שכועס - אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים, מורידין אותו". ולמדו זאת חז"ל ממה שמסופר בנביא שכאשר הלך שמואל בשליחותו של ה' ללכת לביתו של ישי בית הלחמי ולמשוח את אחד מבניו למלך על ישראל, מיד כשראה שמואל את בנו הבכור של ישי - אליאב - שהיה יפה תואר וגבה קומה, כמעט שכבר היה בטוח שזהו הבן שמתכוון ה' שימשח למלך, אלא שאז נגלה אליו ה' ואמר לו: "אל תבט אל מראהו ואל גובה קומתו כי מאסתיהו", ומפרש רש"י: "לפי שכעסן הוא", ומשום כך איבד את הגדולה שהיתה ראויה לו.

אך יותר מכל זאת מחמיר הזוהר הק' (פר' תצווה קפב, א-ב) בגנות מידת הכעס ואומר שברגע שאדם כועס מיד נעקרת מתוכו נשמתו הקדושה ובמקומה נכנסת בתוכו הסטרא אחרא, ומורד בקונו, ונחשב כעובד עבודה זרה ממש, ומי שמתחבר עימו או עושה עימו שותפות כלשהי נחשב כמי שהתחבר לעבודה זרה, ולכן אסור להתקרב אליו ולהתחבר עימו, ואפילו רק להסתכל בפניו אסור, כי בזמן שהוא כועס ונעקרת ממנו קדושת נפשו ושורה במקומה הסטרא אחרא מיד הוא נטמא ומטמא את כל מי שמתקרב אליו. וטומאת הכעס קשה מכל הטומאות כיון ששאר הטומאות מטמאות רק את גופו של האדם מבחוץ ואילו טומאת הכעס מטמא את האדם מבחוץ ומבפנים וכולו נטמא מכל צד ופינה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

הכל לטובה

מבאר בעל התניא באגרתו הקדושה (אגרת הקודש פרק י"א), כי אם אדם היה יודע שהכל לטובתו הוא היה צוחק ממש ותמיד היה בשמחה, אך מכיון שהוא לא מאמין שה' שלח לו את מה שעובר עליו, נראה לו שמישהו עשה לו זאת, וזה הכי מסוכן שאדם תולה את מה שעובר עליו באנשים, בשכן, באשתו, במנהל העבודה וכו' וכו'. אדם צריך לדעת שאף אחד לא יכול לעשות לו מאומה אם ה' לא יחליט שכך יהיה. כתוב בשולחן ערוך (או"ח סי' כ"ה ס"ה) שבכל פעם שאנו מניחים תפילין עלינו לכיון שציונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח כדי שנוזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. כלומר, שום דבר לא יכול לקרות בעולם אם לא שה' רוצה בכך. אתה לא יכול להניח תפילין אם אינך מבין שיש בעל הבית לעולם, אף אחד לא יכול לגעת בכך לרעה בלי הרצון של ה'. אנשים מלאים יסורים משום שהם חושבים שמש הכנסה מציק להם, השכן, המעביד, ראש המועצה וכדומה. הם תולים את מה שעובר עליהם בכל מיני אנשים. חבל שהם אינם פונים לכתובת הנכונה - מלך מלכי המלכים הקב"ה, שהוא עושה הכל בעולם, ורק לו יש את הכח והיכולת להושיע את האדם.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:44	ר"ת 20:32	18:52	ירושלים
19:41	ר"ת 20:29	18:50	תל אביב
19:43	ר"ת 20:32	18:52	חיפה
19:42	ר"ת 20:30	18:51	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

ראש לא גדול

כשביתי היקרה הייתה בת חמישה חודשים הגענו לטיפת חלב כמו כולם ביקורים שיגרתיים, האחות בטיפת חלב שבדקה את התפתחות הילדה אמרה לי שנראה לה שהראש שלה גדול בקצב מהיר לעומת הגוף, ונתנה לי הפניה לרופאה.

קבעו לנו תור דחוף לרופאה, הגענו אליה והיא לאחר שבדקה את הילדה אמרה לנו שזה לא נראה טוב בכלל ושלה אותנו בדחיפות לבדיקת MRI.

למחרת בבוקר בעלי הלך להתייעץ עם מורינו הרב יורם, הרב שמע את הדברים ואמר לו שאין שום צורך בבדיקות והכל בסדר גמור...

כמובן שעשינו כדברי הרב ולא הלכנו לשום בדיקה וברוך ה' כדברי הרב כך היה, היום שש שנים לאחר המעשה הכל בסדר עם הילדה וההתפתחות שלה תקינה לחלוטין.

אין סיבה לדאגה

לאחר שילדתי בשעה טובה את ביתי, התחיל לי דימום חזק שלא הפסיק, ובנוסף לזה לחץ הדם שלי היה מאד נמוך. מיד הזעיקו לחדר הלידה מספר רופאים וכל הרופאים שהיו שם אמרו חד משמעית שצריך לנתח אותי.

אחותי שהייתה שם אמרה לי שלפני הכל נבקש ברכה ממורינו הרב יורם, והיא התקשרה לבתו של הרב שתבקש מהרב ברכה, ולאחר זמן קצר הבת של הרב חזרה אלינו ואמרה: הרב אמר שאין לך מה לדאוג ובתוך שעה קלה בעזרת ה' הכל יסתדר ואין שום צורך בניתוח.

נרגעתי מאד מברכתו של הרב, ואכן כך היה - הכל עבר כלא היה, תודה לבורא עולם ולרב הצדיק שלנו.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות נטילת ידיים של שחרית

שאלה: כיצד נטילת ידיים בבוקר בקומו משינתו?

תשובה: בקומו משינתו בבוקר, יטול ידיים לסירוגין, שלש פעמים, ימין שמאל, ימין שמאל, ובמשך הבוקר, אחרי שנפנה לנקביו וגופו נקי, יברך גם ברכת "על נטילת ידיים". ושני טעמים עיקריים יש לנטילה זו, האחד, כדי להסיר את הרוח רעה ששורה עליו בזמן השינה, וכאשר הוא קם מהשינה, הרוח רעה מתרכזת בכפות הידיים. וטעם נוסף שנוטלים ידיים בבוקר בקומו משינתו, משום נקיות, כלומר, שכאשר האדם ישן, מסתמא מתוך שינה הוא נגע בגופו במקומות המכוסים שבגופו, ועל הרוב זה מקומות שיש בהם מילמולי זיעה, ולכן צריך ליטול ידיים בבוקר. ויש מדקדקים להכין ספל של מים, ומניחים אותו בתוך קערה סמוך למיטתם, ומיד כשקמים משינתם, נוטלים ידיים סמוך למיטה, וזה דבר גדול מאד, מי שזוכה לזה, כי על ידי זה הוא זוכה שלא ללכת ארבע אמות בבוקר בלי נטילת ידיים, ועטרת ראשי אדוני אבי, מקים עולה של תורה בארץ ישראל, רבינו יורם אברג'ל שיבח מאד את המנהג הנפלא הזה. ותמיד ביקש מילדיו ונכדיו להשתדל מאד במנהג נפלא זה, שמוסיף קדושה ויראת שמים.

שאלה: בנטילת ידיים שחרית, שנוטלים כדי להסיר את הרוח רעה, האם צריכים להקפיד שהמים יהיו מים כשרים לנטילה לסעודה, או שמא גם מים שהם לא כשרים לנטילה לסעודה, בכל זאת הם כשרים לנטילת ידיים?

תשובה: גם מים שפסולים לנטילת ידיים לסעודה, הם כשרים לנטילת ידיים בבוקר, כגון מים שנעשתה בהם מלאכה, שהם פסולים לנטילה לסעודה, וכמו שהעלתי בסייעתא דשמיא בספרי הקטן תורת רבינו יורם, שו"ת "טהור ידיים יוסיף אומץ", בכל זאת הם כשרים לנטילה בבוקר.

וכן מים שהצבע הטבעי שלהם השתנה, כגון מים שיש בהם תמצית תה וכדומה, שהם לא כשרים לנטילה לסעודה, הרי הם כשרים לנטילה בבוקר. ואף על פי שהם כשרים לנטילה של הבוקר, טוב יותר שלא יברך עליהם על נטילת ידיים, אלא אם כן ימצא מים אחרים לפני התפילה ליטול בהם ידיים שוב.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מי שבטוח - נופל

סיפר רבי מאיר מפרמישלאן: חורף אחד בימי נעורי, נסעתי עם מורי ורבי מקרעמניץ, רבי מרדכי, ועשינו דרכינו בעגלה במורד צר בתוך השלג, פחדתי מאד שניפול ואמרתי בליבי: עוד מעט והעגלה תתהפך. עד אשר עמדתי לקפוץ מהעגלה, מיד אחז בידי מורי והושיב אותי בחזרה בעגלה ואמר לי: "כלום לא יקרה"...

לאחר זמן מה נסעתי שוב עם מורי רבי מרדכי בעגלה בדרך ישרה ובטוחה, ולפתע... העגלה התהפכה.

אמר לי הרבי: בוא וראה - מי שפוחד מהיצר הרע חזקה עליו שלא יפול לרשתו, אולם מי שבטוח שלא יפול לידי של היצר הרע, הרי הוא נופל...

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי החכמי ישראל

רבי חיים סינאוני- כ"ז אדר

מגדולי חכמי תימן. היה רבו של ר' מרדכי שרעבי.

היה לו יחס פלאי לשמור על כבוד וקדושת הספרים, לא הניח אצבעו על ספר ודאג שיהיה פיסת נייר לשם כך, לא פתח ספר עד הסוף כדי שלא יקרע. הוא צייר בעצמו ציורים נאים בעטיפת הספר כדי למשוך את ליבו לקרוא בו, לעת זקנה שהצטרך לאיזה ספר אמר במדויק את מספר השורה ומקומו של הספר במדף.

ר' חיים חלה במעיו, ואושפז בבית"ח בצריפין. הרופאים ציוו לבודדו מיתר החולים כדי שלא ידבקו ממנו, הואיל ונתגלה חשש להימצאות חיידק נדיר שמוצאו בדרום אפריקה בגופו הקדוש.

הרופא המטפל קבע, שהדיאגנוזה הרפואית מורה על סכנת חיים מיידית לר' חיים, וכדי להצילו יש לנתחו במהירות. אך ר' חיים סירב בכל תוקף ואמר לו: כתוב "אל תיראי תולעת- יעקב", הרופאים חושבים שתולעים וחיידקים מסתובבים בגופי. זוהי טעות! לא תולעים גשמיות נמצאות בקרבי אלא תולעת ספרים, ולפיכך אין לי ממה להתיירא. יודע אתה שבביתני ניצבת ספריה ענקית בת אלפי ספרים, ויותר ממה שכתוב בהם יש בבני מעי..." כאשר נתבקש לעשות לפחות צילום רנטגן, הוסיף: "אך- בצלם יתהלך איש", אך לשון מיעוט הוא, אל לרופאים לחשוב שעפ"י צילומים הם יקבעו את חיי.

הרופא נכנס לשכנעו שוב שיבצע את הניתוח. אמר ר' חיים, "מילדותי נמנעתי מלאכול מעדנים ותענוגות עולם והסתפקתי באכילת עשבים בלבד. אילו ניסית אתה לאכול מה שאני אכלתי מנעוריי ועד עתה, לא היית מחזיק מעמד אפילו שלושה ימים... לא אעשה הניתוח, ואף אני מוכן לעבור צילום".

לבסוף נעשתה למחרת בדיקה מסויימת, והתברר כי אכן בגופו של ר' חיים לא מסתובבים חיידקים ואף לא תולעים. משראה הרופא את תוצאותיה המדהימות של הבדיקה, התרשם עמוקות מדברי הצדיק שנאמרו ביום אתמול בבטחון רב, ובא לפניו להביע את הערכתו, בתוספת התנצלות. ובו ביום שוחרר הרב מביה"ח לביתו.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

אל תבהל מהיצר

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהָרֹן קִרְב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֲלֹתְךָ וְכִפֹּר בַּעֲדָךְ וּבַעֲד הָעָם וְעֲשֵׂה אֶת קִרְבֵּן הָעָם וְכִפֹּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' (ויקרא ט, ז).

אבא היקר רבינו יורם אברג'ל מביא בדברי קודשו ובספריו הקדושים, שהרבה פעמים דווקא כשאדם בא להתפלל לה' או בא ללמוד תורה, פתאום יצר הרע מזכיר לו כל מיני חטאים שהוא חטא או תמונות לא טובות שהוא ראה, ופתאום "בסידור" התפילה הוא רואה כל מיני צורות של עבירה, וצריך לדעת שזה בא רק מצד יצר הרע ולא מצד יצר הטוב, כי הנה כשהוא בא לאכול איזה סעודה דשנה וטובה, הוא לא נזכר בכל השטויות שלו, אבל בתפילה פתאום הוא נזכר. וכמו כן דווקא כשהוא בא ללמוד איזו שעה של תורה הוא נזכר כמה הוא "גרוע" בגלל כל מיני מעשים שהוא עושה, והוא שואל את עצמו האם באמת אני ראוי ללמוד תורה? אך באמת הסיבה שהמחשבות הללו באות דווקא באותו זמן כי היצר מנסה להפריע לו בלימודו ובתפילתו. ובוודאי שהאדם צריך לשוב בתשובה על כל חטאיו אלא שעל כל פנים בזמן לימוד התורה והתפילה יהיה שמח וכן במשך כל היום, וכמו שהעלה אבא היקר בספרו בצור ירום בשם התניא הקדוש.

וזה רמוז בפסוק זה, "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהָרֹן קִרְב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֲלֹתְךָ וְכִפֹּר בַּעֲדָךְ וּבַעֲד הָעָם". כי לכאורה יש להבין מפני מה היה צריך משה רבינו ע"ה לומר לאהרון הכהן "קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ועולתך" והתורה הקדושה טורחת לציין שאכן כך עשה אהרון הכהן התקרב והקריב את העגל לחטאת, וכמו שאומר הפסוק הבא "וַיִּקְרַב אֶהָרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ", והרי לכאורה היה די לומר לאהרון שיקריב את העגל לקרבן חטאת, ולמה צריך לומר לו קרב אל המזבח, שמשמע מכאן שכאילו היה משהו שמונע ממנו לקרב אל המזבח?

וביארנו חז"ל הקדושים במדרש, שכאשר אהרון רצה להקריב את העגל לחטאת, פתאום הוא ראה במזבח דבר מפחיד מאד, הוא ראה שם את העגל של העבודה זרה שהיה במדבר, עגל הזהב, ולכן אהרון נבהל ונרתע ולא רצה להתקרב, מרוב פחד ורעדה. מיד אמר לו משה רבינו קרב אל המזבח וכו' - כי מה שאתה רואה שם זה לא באמת אלא כל זה מראה דמיון שיצר הרע מראה לך כדי להטריד אותך ולהפריע לך בהקרבת הקורבנות. לכן צריך אדם לא להתרגש מהיצר הרע אלא לבטוח בה' בקדושה ובשמחה ואשרי חלקו.

בתורה חשקה נפשי

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

 חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

 www.abargel.co.il

אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יטיב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

בכל ערב ראש חודש יורדת לעולם הארה של יום כיפור, וזה זמן מסוגל מאוד להתחיל את החודש עם דף חלק.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו

לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ ניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

יורם אברג'ל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000